

Trine Lise Olsen med ny forestilling

I 2013 er det 100 år siden kvinner i Norge fikk stemmerett. Dette markerer Hålogaland Teater med å sende ut stand-up komiker Trine Lise Olsen til klasserom i landsdelen. Under cover som lærerikar snur hun opp og ned på forventede forestillinger rundt

hva det innebærer å ha stemmens rett.

Møt den synske lærerinna, den mannssjåvinistiske rosabloggen og ikke minst få med deg Trine Lises egen musikkvideo fra en het badestamp. Urpremiere i Tromsø 24. januar.

Bruker norske skuespillere i Hollywood

Bjørn Sundquist og Ingrid Bolsø Berdal skal brukes som skuespillere i Tommy Wirkolas kommende film, Hansel & Gretel: Witch Hunters.

Til Filmpolitiet på Nrk sier Wirkola at han ønsker å bruke flere norske skuespillere også i framtidi-

dige prosjekter i Hollywood.

– Det er ingen grunn til at norske skuespillere ikke skal kunne brukes. De er akkurat like gode som svenske, danske og amerikanske for den saks skyld. Ingrid og Bjørn har store roller i filmen, sier Wirkola til Filmpolitiet.

Elin Kåven, opprinnelig fra Karasjok, har sluppet nytt album som manifestert hennes indre liv som samejente i byen.

Pressefoto

Urban same med litt hjemlengsel

På bakgrunn av sin noe rockete image overrasker Elin Kåven med å være nesten poetisk på sitt nye album, med en silkemyk stemme.

Uten å ha lyttet til Elin Kåvens musikk tidligere, var det derfor et åpent sinn som tok headsettet på og stilte volumet på et behagelig nivå for å lytte til hennes nyeste album «Máizan – Thaw». For en norskspråklig ble lydbildet i stor grad grunnlaget for å mene noe, og lydbildet over-

rasket stort. I sin markedsføring framstår hun unektelig som ei litt tøff rockejente, mens hun på sin nye CD nesten må beskrives som lyrisk.

Behagelig

Kåven har en stødig og behagelig stemme, som uten hindringer smyger seg inn i øret. Likevel sitter jeg igjen med en følelse av kjedsomhet etter endt seanse. Om det er jeg eller artisten som kjeder seg, er ikke helt klart. Selv etter å ha finlyttet for å bli kjent med hennes uttrykk, rører hun ikke ved noen strenger, heller ikke urfolksstrengene langt der inne. Men de korte øyeblikkene med antydning til joik, der viser Elin noe som jeg håper hun tør å ta bedre tak i, noe som avslører at den-

ne artisten har mer på lager som ennå er ukjent, kanskje også for henne selv. Nå må det nevnes at undertegnede neppe tilhører Elin Kåvens målgruppe, uten at det har relevans for hva jeg liker eller ikke liker. Konklusjonen blir at Elin Kåven har så mye mer inne, som jeg håper hun tør dele med verden.

Bruk kraften

Det opplyses at Elin henter inspirasjon fra naturen, Mari Boine og rytmer fra Østen. Både naturen og Boine er kraftfulle og vekslende, noe jeg bestemt tror Elin Kåven også er. Det ville vært en fryd å høre henne slippe ut den urkraften hun åpenbart bærer et eller annet sted. Tør hun det, gleder jeg meg allerede til

hennes neste album.

Urban same

Elin fra Karasjok var årets samiske artist i 2011. Hun mikser mage-dans med folkemusikk, jazz og verdensmusikk.

Som 16-åring debuterte hun som rockeartist med eget band, men fant fort ut at hun hadde havnet på feil hylle og byttet ut gitaren med dans. Derimot føles det ikke feil å hevde at Elins nye album er signert en urban same med litt hjemlengsel.

Sonja

En skapning med horn og varme ut av munnen

Dette hendte i Havøysund i Måsøy kommune i Finnmark. Det var juli måned i 1944. Vi var tre barn som lekte, jeg, en brorsønn (litt yngre) og ei nabojente. Vi var oppe ved et vann. Det er et lite vann som ligger oppe på en bakke i Hallvika, et stykke utenfor tettstedet.

Vi hadde lekebåter på vannet og hadde det artig. Plutselig skvatt vi til fordi det kom noe opp av vannet. Og etter det jeg hadde hørt om Djevelen (og de bildene jeg hadde sett), så var det ikke tvil om at det var sjølveste Satan som kom opp

av vannet.

Ja, for han hadde horn, og varmen stod ut av kjeften på han. Da tok jeg og jenta fart og sprang ned til folk. Brorsønnen min var et par år yngre enn oss. Han ble stående igjen der mens vi sprang ned og henta broren min som var voksen, for han bodde rett nedenfor vannet.

Vi fikk tak i broren min, og så sprang vi opp igjen. Da vi kom opp, var skapningen borte. Så spurte vi brorsønnen hvor det var blitt av han som kom opp av vannet. - Nei, han

gikk ned igjen, sa han.

Det ble jo en del snakk blant de voksne angående det vi unger fortalte. Visste ikke hva de skulle tro. Vi unger som opplevde dette, syntes jo det hele var rart og skremmende.

På høsten kom evakueringa – også til Havøysund. Tyskerne brente alle husene, drepte buskapen og vi ble tvangssendt. Til Hansnes, Skattøra og Langsund. Og etter krigen, i 1946, da folk kom hjem igjen, så begynte praten å gå. Folk fant ut

at det ungene hadde sett, var et forvarsel om de ødeleggelsene og uhyrligheten som tyskerne kom til å begå mot befolkningen.

Utdrag fra boka «Det usynlige nord» av Roald Larsen

BOK

«Altaturer» Lise Ottem 2012

Forfatteren tar oss med på hele 88 fot- og sykkelturner i hele Alta kommune i denne boka. Presentasjonen er lekker og den er svært lett å orientere seg i. Turene er lagt opp etter fargekoder for lette og tyngre turer, og det er egne kapitler om flora, fauna, geologi og historie. Det er en komplett turbok, som allerede har fått små og store til å bla seg gjennom den flere ganger. En slik turbok burde finnes i alle kommuner. Vil tro denne ligger under mange juletrær i Alta og omegn i år. *Marte*

CD

«Eg såg deg» Anne Karin Kaasa

Stresser du i disse førjulstider? Da kan denne plata være noe for deg. Anne Karin Kaasa sitter mildt og fløyelsmyk ved et vindu på en seter langt oppe i en dal, og synger snøflakene som daler stille. I alle fall er det følelsen som smitter når hun med sin vakre og uttrykksfulle stemme synger om savn og kjærlighet, sorg og glede. Noen gamle gode julesanger, noen nye og noen som bare er som fra setra. Nydelig er det og adrenalinet synker stille i takt med snøflakene. *Helle*

CD

Mezzosopran Marianne Beate Kielland «Sæle Jolekveld»

Jul er tradisjon. For meg har de beste julesangene alltid vært de jeg har hørt før, helst fra da jeg vokste opp. Det nærmeste operalignende som kunne få meg i julestemning har vært Sølvgutten som synger jula inn. Men så satte jeg på «Sæle Jolekveld», hvor pianist Nils Anders Mortensen fra Alta har skrevet flere av arrangementene. Og jeg ble frelst. Julestemning som balsam, gjerne med øynene igjen. En ny tradisjon. *Helle*

